

af Kanalen i vort Aarhundrede næsten er Regel, at hver Generation har en eller flere fortrinlige Skribentinder?“

Her følger en Række verdensberømte Navne.

Da jeg læste Navnet Charlotte Brontë, kom jeg uvilkaarlig til at smile. Hvis „Jane Eyre“ var bleven skreven af en dansk Forfatterinde, vilde hun have faaet sit Pas paaskrevet omtrent saalydende: „en sentimental, forskruet Dameroman med den obligate dæmoniske Helt“ o. s. v. En Helt som Rochester vilde nu ligefrem have været umulig. — Men Charlotte Brontë gjorde den berømt!

„Det er derfor intet Under“, fortsætter vor Anmelder, „at de engelske Dameromaner sluges hele Verden over.“ (Ja, Solstraalefortællingerne sluges ogsaa!) „Og de danske Kvinder søge saa meget ivrigere til Englændernes Bord, som der her tillands saa omtrent slet intet staar dækket. Fru Gyllembourg er vor eneste, anerkjendte Forfatterinde; hele Resten er mer eller mindre at opregne i Dusinvis.“ (!)

At denne sidste af Anmelderen antagne Kjendsgjerning kommer af Mangel paa Uddannelse og Kundskaber, tillader jeg mig at betvivle. Tror Anmelderen maaske, at de fleste store Digtergeniers Lærdom trykker dem? De engelske Damers Ophoben af Kundskaber har snarere avlet de meget bekjendte spottede „Gouvernanteromaner“, — med ét Ord: den rigtig ægte „Blaastrømpeliteratur“, som den ærede Anmelder fuldstændig synes at have forglemt.

Men nu de store af de engelske Forfatterinder, de, som er „paa Højde med Dickens og Tackeray?“ At disse „store“, der for Resten løjerlig nok debuterede under Mands Navn, blev til, hvad de var, skyldes hverken de større Kundskaber eller den rigere Uddannelse, men simpelt hen, at England giver sine Forfatterinder Luft, Lys og den selvsamme Respekt og Adgang til Kappelstriden for at naa Prisen, som det skjænker sine Forfattere.

Grunden er, at England ikke betragter sine kvindelige Skribenter som Stedbørn, der kun taaes, ignoreres, men som dem, der gaar i lige Arv med Sønnerne.

Blandt disse udvalgte, udenlandske Forfatterinder under det mig højlig, at Fredrika Bremer ikke er bleven nævnt. Hun var verdensberømt, saa det kunde forslaa! Selv Amerika laa for hendes Fødder, og hendes Rejse gennem den ny Verdensdel var et Triumftog.